

Hoempa hoempa' bij LENS

Den Haag - Zo heeft zich dan, eindelijk, ook Lenig en Snel gevoegd bij het legertje clubs uit Den Haag en omgeving dat in voorname mate het gezicht van de tweede klasse A bepaalt. Vorig seizoen struikelde Lenig en Snel - dat zich graag LENS laat noemen - nog in een beslissingswedstrijd tegen Texas. LENS was er evenwel niet „lens" door geslagen. Met verdubbelde energie werd op het terrein aan de Hengelolaan verder gearbeid. En het resultaat bleef niet uit. Onder leiding van immer enthousiaste Wim Anderiesen, de voormalige spits van Holland Sport en momenteel de as waaromheen LENS al weer voor het derde jaar draait, zagen de blauw-witten zich in het afgelopen seizoen in de tweede klasse opgenomen.

• *Een van de vele activiteiten los van het daadwerkelijke voetbalgebeuren bij LENS: een barbecue die afgelopen zaterdagavond op het terrein aan de Hengelolaan een groot aantal liefhebbers trok.*

Het is niet uitsluitend daarom, dat Lens zich in vergrote belangstelling is mogen gaan verheugen.

Natuurlijk, in allereerste instantie zijn het de sportieve verrichtingen die het gezicht van Lens naar buiten doen bepalen. Maar daar is ook het typische clubcachet, dat voor „het image" niet geheel kan worden gebagatelliseerd.

In de Haagse agglomeratie is inmiddels al sinds ettelijke jaren wel bekend, dat het uiterlijk van LENS een uiterst frisse, hoogst gezonde gelaatskleur vertoont. Voor een niet onbelangrijk deel dankt het die aan de ondernemingsgeest van een jong (gemiddelde leeftijd niet veel ouder dan dertig jaar) bestuur, dat echter niet had kunnen worden gekozen zonder een al even „wijze" achterban in de vereniging zelf.

EERSTE

Nochtans hebben die bestuurders van LENS zich in een vrij luttel aantal jaren in het Haagse amateur-voetbalwereldje al een respect afdwingende status verworven. Als een van de eerste verenigingen in deze omgeving besloot LENS het aantal bestuursleden naar moderne snit tot vijf in te perken. Het motto: het is op die manier vlotter werken, gemakkelijker kunnen beslissingen worden genomen. Als een van de eerste verenigingen ook zette LENS eind april van dit jaar – onmiddellijk na de promotie – een dikke streep door een protocol hetwelk zou voorschrijven dat bij het dienovereenkomstige receptiegebeuren een lange rij van sprekers obligate volzinnen over de lippen dient te laten komen.

„Nee", aldus redeneerde men bij LENS. „Graag feest, graag vertegenwoordigers van bevriende verenigingen daarbij, maar geen overbodige plichtplegingen. Geen toespraken, geen cadeau's, alleen maar gezellig een borrel drinken".

MEER

Hetgeen geschiedde en hetgeen navolging verdient. Zoals er bij LENS nog wel meer zaken zijn, die mogen worden gewaardeerd. De attente opvang bijvoorbeeld van gasten als tegenstander en scheidsrechters van hoog tot laag, van derden ook die zich nimmer aan hun lot overgelaten behoeven te voelen.

Voortvarend LENS heeft er enige accommodatie voor. Maar de buurtclub in het Morgenstondse die zich bepaaldelijk ook niet zonder enig „geestelijk" niveau weet, is ook wat dat betreft zijn tijd al weer enigszins vooruit. In die zin dat LENS voor zoveel mogelijk anticipeert op multisportverband en in dat kader voornemens is aan het toch al sfeervolle clubgebouw een extra-vleugel te creëren.

Waarna het te restaureren complex naar verwachting begin volgend jaar mede zou kunnen worden ingewijd met hartstochtelijke medewerking van een Leids hoempa-hoempa-orkest. „En ik weet zeker, dat de tent dan binnen tien minuten helemaal op z'n kop staat, dat de sfeer er helemaal in zit", aldus LENS' zakenman-bestuurslid, in nachtelijke uren rechten studerende Karel van der Laan (31).

BEHEER

„Die avond staat al volledig op papier, is eigenlijk al georganiseerd", zo weet hij. En zeg maar eens dat dat niet van planning getuigt. Hij, Karel van der Laan, doet binnen LENS nog wel méér, ofschoon hem juist gelet op de omstandigheid dat hij af en toe ook nog wel eens wil studeren de tijd daarvoor nauwelijks toereikend is.

Maar LENS is nu eenmaal LENS en dat schijnt ook daar weer een soort ziekte te zijn. Zodat hij het beheer over de kantine op zich heeft genomen en, tezamen met de onmisbare vrijwilligers, niet schroomt de cliëntele zelf te bedienen. En het „bedienend personeel" tot uitbundig hobbyisme beweegt. Op grond van wekelijks op te stellen schema's en ingevolge vrijwillige afspraken heeft zich bij thuiswedstrijden van Lens nu al weer – bij toerbeurt – een twaalfstal actief voetballende leden zich bereid verklaard de nodige kantinediensten te verrichten. „En dat loopt lekker", zo heeft hij ervaren.

Wat eveneens het geval is met het retourneren van (lege) glazen en flessen en aanverwante troep die de aanblik van een clubgebouw kunnen vertroebelen. „Want daarover weer heb ik wat van onze jongste jeugdleden ingeschakeld. Zij brengen de spullen terug en als beloning krijgen ze een flesje limonade, een stengel, een spekkie of een zoute drop. Dat is inkoop een paar cent

en veel goedkoper dan wanneer, bij voorbeeld, glazen kapot op de grond vallen".